

५३५

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

(ગુજરાત કોપીરાઈટ વિભાગ)

અનુક્રમાંક ૫૩૬ કિંમત

ગ્રંથનામ પુણ્ય ૫૬૧૧

વર્ગાંક

५३६

पुन्यप्रदारी

॥ ह्रीं ॥ सङ्ग सिद्धिदायक सङ्घट्टो यो धीसे नून
 राय ॥ सहगुरु सामिनी सरस्वती ॥ प्रेमप्रणमं पार
 ॥ ॥ त्रिभुवनपती त्रिसंघात एषो नंदन गुणगं
 लीरा ॥ शीसन नायक नगनयो यधमान वडवी
 ॥ रागजे इति नवीर लुएं नो व्यरणे इरी प्रणाम
 लवि इ लु वनाहित लणी ॥ पूछे गो तमस्वामा ॥
 ॥ मुक्तिभारगम्भारा धिमे ॥ इहो के छिपरे अरिहं
 त ॥ सुधा सरस वयं नरसा लाप्ते श्रीनकावंत
 ॥ अतीयार आणो छिमे ॥ व्रतधा ॥ अगुरुरी
 ॥ जालु वज्रमावो राय ज नो योनि ॥ गेरा शीख
 ॥ पा ॥ विधिशुं वणि वोशरा विखे ॥ पा पस्या
 अटार ॥ यार रीरण नित्य अनुसरो निहोदुरि
 आग्यार ॥ डा ॥ शुलङ्करणी अनुमो छिमे लावत
 सोमन आण ॥ अण सण अ वसन माहरी नव
 पदनपो सुन्नण ॥ आ ॥ शुलगाति ॥ ॥
 मे छे हस अ धि दारो यित्त ॥ ॥
 ॥ पामो लय पारो ॥ ॥ टाण ॥ कुमती ॥

राज्ञी ॥ अदेरी ॥ ज्ञानदरिसण्यारित्रतपविर
 नायेपांयेआयार ॥ अहेतएआहेलवपरल
 वनाआसोर्छेअतियाररोप्राणी ज्ञानलणो
 गुणप्राणी-वीरवदेअमेवाणीरे ॥ प्राणा ॥ अहे
 आङ्गणी ॥ गुडुडिसवीअेनहीगुडुविनअे। फाणे
 घरीबहुमानासुत्रअरयतहुलथङ्गरीसुधा। ल
 एणीअेवहीडिपधत्तरो। प्राणा ज्ञानान्न ॥ ज्ञानोपग
 रणपारीपोथी। डवणीनोङ्गरवासी ॥ तेहेतएङ्गी
 धीआसातना। ज्ञानलगतिनसंत्नाणीरे ॥ प्राणा
 ज्ञानाङ्गा। र्त्यादिङ्गविपरीतपणाथी। ज्ञानविरा
 व्युंनेहा। आलवपरलववणीरेलवोलवामिछा
 हुङ्गडतेहेरे ॥ प्राणा ज्ञाना ॥ प्राणी स
 शुध्यलएणी। वीरवदेअमेवाणीरे ॥ प्र
 नवयनेरो। नविङ्गीनो। नविपरभ्र
 ण्या। साधुतणीनिंदापरहरन्ने। इण्ड
 ङ्गा। प्राणा ॥ मूनापा। मूहपागुंछंडोप
 आसीअे। सामीनेधरमेङ्गरी
 नावनाइदिअेरे ॥ प्राणा सणा

૧૧૨ ॥ એમ એકંદ્રી ની વાહુણ્યા હુકુડ એ ॥ ૧૦ ॥ ક્રમ
 તાંને અનુમોદિયાએ ॥ ૧૩ ॥ આલવપરલવને હા
 વસાલવોલવોતે મુનમીછા હુકુડ એ ॥ ૧૪ ॥ ક્રમ
 સમમીયા ફીડા ગાડર ગંડો સાધિ અસી પુરાંને અ
 સરીયાં એ ॥ ૧૫ ॥ વાળા નળો દુડેલાં ચેવ્ય સત
 ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ અથાણાં પ્રમુખનાં એ ॥ ૧૮ ॥ એમ
 બેરંદ્રી ની વાને હુમેદુહ વ્યાતે મુનમીછા હુકુડ એ ॥
 ૧૯ ॥ ગિધે હી નુસીખા માં ફણ મંદોડાયાં બહુ
 ફીડા કંથુ આએ ॥ ૨૦ ॥ ઘઘી આંઘી મેલા ફાનખ
 નુરીયા ગંગોડા ઘનેરીયાં એ ॥ ૨૧ ॥ એમ તેરંદ્રી
 ની વાને હુમેદુહ વ્યાતે મુનમીછા હુકુડ એ ॥ ૨૨ ॥
 માંની મછરડાં સામસાપતંગીયાં ॥ ૨૩ ॥ ફીડા ફીડા

૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ઢિંકણ વિદ્યુતીડા લમરા લમ
 તાબગખડ માં ફીડા એ ॥ ૨૬ ॥ એમ ચૌરં
 મેદુહ વ્યાતે મુનમીછા હુકુડ એ ॥ ૨૭ ॥

૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥

નિવાપાડીયાં ૨

૩૧ ॥ એમ પંચંદ્રી ॥

धीसारतो ॥ ७ ॥ आत्मव ॥ ८ ॥ लोकांशोऽमेम
 आधेकर ॥ ९ ॥ एतेऽहो ॥ १० ॥ निगियेयोऽहो विरो
 आणी ॥ ११ ॥ इयविवेकतो ॥ १२ ॥ दुःखतानेहाऽमेम करीजे
 पापकरोपरिहारतो ॥ १३ ॥ शिवगतिआराधनतएमे
 अमृतेऽहो ॥ १४ ॥ आहोतुंनेयने
 लुवडा ॥ १५ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ १६ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ १७ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ १८ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ १९ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २० ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २१ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २२ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २३ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २४ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २५ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २६ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २७ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २८ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ २९ ॥ अहेतुंनेयने
 अहेतुंनेयने ॥ ३० ॥ अहेतुंनेयने

आपने आदित्यं त्वेति हेतोः यां च तां स
 मतावीणने अनुसरो प्राणी न प्रपद्यते
 तेऽपि गच्छन्ति हि सां प्रपद्यतां तां तां यत्ना
 परे त्वेति हेतोः हेतुं तां तां तां तां तां तां
 एतां आत्मोन्ने अधिपराधनं तां तां तां
 तगिरि दुर्गां प्रनुनां त्रिणदस्या एव हेतोः तां तां
 अवसरन्नाणीद्री ससेन एसावा अणस एसादरि
 आप्यं यजीय्या रे आहारा सत्तु तां तां तां तां
 ममता अंगं आत्मे मातर्मन्त्रे सन्ता ज्ञानं तां तां
 गति या रे की घा आहारा अनन्ता नरां तां तां
 पांभ्यो न्वसा सयी यो रं तां तां तां तां तां
 तां तां तां तां तां तां तां तां तां तां तां
 सुरपदं तां तां तां तां तां तां तां तां तां
 तां तां तां तां तां तां तां तां तां तां तां
 वरं दरी ने रौ दरी ने द्रव्य नाश आ
 अनेन वमो अधिप
 नवकारो मन्यो
 तां तां तां तां तां तां तां तां तां

आद्यात्माणीशो न तद्वत्ततो तारतो न न यो नारा
 आसदरीने आवीयो ओं तुम यराणे गुरुत्वात्
 आद्याने उवे प्ररीतो ओं तो के मरे दे रौ सान तो न न य
 नाडा फरम अ सु न ए आदरी ओं न न म म र ए न
 न स तो हुं छुं ओं हृयी छील गो ओं छौं उ व द व स्या
 स तो न यो ना आ अ म नो र ये मु न द्रु द्या ए दे
 ना डा हुं न दं दो स तो तु हं छुं न गो वी दी ए ए दे ग
 स्या पु न्य क सौ स तो न यो ना पा ल वे ल वे वि न य
 तु मार डे ओं न ए व्वा न्ति तु ए ए ए तो न ये श्या ए दी
 दी न्ने ओं ओं ध व्वा नि रौ द्वा ए तो न यो ना
 क स न्नां न्ने ह त र ए तार ए सु ग ति क र मा हुं न नि
 वार ए न ग न यो श्री वी र न व न य र ए धु ए तां
 अधि क म न उ स र थ यो ना श्री वि न य दे व सु रि द
 प र ध र ति र थ न ग म अ ए नी न गो त ग छ पा ते श्री नि
 न य प्र न सु री सु रि ते ने अ ग म गो ना श्री हिर वि
 न य सु रि दी री वा य द्रा श्री दी र्ति वि न य सु र्यु र
 स मो त स री री वा य द्र वि न य वि न यो ह्यो न
 न यो वी री मो तां से स त र सं व त्ता ग ए री री र

हीरानेरयोमासुखो विनयदसमी विनयप्ररणा
 प्रीयोगुणअन्यासखो ॥ ४ ॥ नरत्ववज्राधनरी
 वसाधना सुदृतसीतवितासखो निर्नराहेतेतव
 नरयियो नामे पुन्यप्रप्ररीखो ॥ ५ ॥ छ ॥

द्वयनियानविरीरीत्राय

(मासिनीछंछ-)

इटइटइट नूडन्यायतेरींयडीधुंनगतपति
 विसावीपापनेंयोरिस्तीधुंनगरत्वतहतोत्यांरीं
 नपोकारहेतो नगननमधखोत्यांफांनसंजाणिते
 तो ॥ १ ॥ नगतदएतणीन्यांनेछंदेतीविरीसीरी
 धनुधगछपाछी फासनीरीतलाणी ॥ नगररत
 खपाडेलाछिआवीपड्योतुं प्रनुवयनडिसंगा
 पंधन्यादेयड्योतुं ॥ २ ॥ अमनयमनमांज्याछा
 सप्रवेरीसेछीविषयरसजितीग्या रांडरींज्याछे
 छीनरदरदरवानु नुवनेन्यांजामेछे नरनइट
 वनीनेरांडज्यानुदमेछे ॥ ३ ॥ मनुषननमपामी
 सारफांछनसाध्योअइसवयकाजातांज्यानुछे

નાંદ્યોનાં નાંદ્યેન નમઃ ક્યોતેં, જીવન્મુક્તાણાં ગાવા,
 થિબદનઘક્યુતેં ચામનો જોસખાવાં પસદ સુખ
 રાકામ છે તાય સૂધી નરક દુખ સદાઈ, નાંખરી જી
 રૂઘી પાક પટકરિ સિતાને, રાવણો સેઈ અલ્યોત્સક
 રન નરકે સેઈ ત્યાં દોઈ અલ્યોત્સક પાપા યમ અતિ દુખ
 રામ્યા, નરથી જૂલનારાં અસગ અસંગ થાતુ, નર
 થી પ્રાણિ પ્યારાં વિષય રસમ ફીલે જાણે છે ઠોમ
 નમસિ નરકીને, નન્મને ફારી દે છે ડાન જમ ફિનયમ
 સ્તોડું, ફારખાઈ ગળે છે, ત્યમા વિષય જાણ્યા રંગ
 માંથી બસે છે અતિ વિષયી થયાને, નજીને ફાલ
 નૂડા બિનઈ નત બને સા, નેમ ફારે સદૂં જાણ્યા અ
 રિ અસસતિઓનો, મૂળમાંથી સૂધારો, વિષયી નર
 મળીને છે દતાએ ફધારો, અરનકરિ અતીરી, એન
 માગી ન સોઈું, વિષયી બદસન્યારી, વર્તને એન
 મોઈું ટાળા બદમનુષ ફરીને, રીખ સાંચી નમાને સ
 દુરુષ ફરીને, ધારી તુર્ત ધ્યાને, અસગ વ્યસન એનું
 જાણ્યા રીખે છે દતાએ જાણ્યા તનુ, બોસરી સસ્તુને

દો દો રો-

પૂરણ પુન્ય પ્રદારી આઠી પરબેક સત્રાય
મનન કરેથી એક નું પાતિક દૂર પળાય-

નૈન ધર્મિયં ચિત્તારાગોના

હી પયોગને અર્થે

અમદાવાદ મધેરાય પરમાં આકાસેઠ

નાદુવાની પોળ પાસેકે સવસાલ ફીમ

તસાલના ડેલામાં-

સસુનાઈ અમીચંદે

પોતાના છાપાખાનામાં છા

પી પ્રસીધ્ધ કર્યું છે-

સને ૧૮૭૨

ફીમલ ૨ આના

[illegible]

